

som dengang var formand for det arbejde, der gik ud på at splitte familierne.

Jeg synes, at netop et hæderligt Socialdemokrati og især fru Anne-Marie Meldgaard da må være enig med mig i, at når fru Lone Dybkjær siger, at de tænker på individet i stedet for på familiens frihed, så har man opskriften på, hvordan man slår en familie i stykker. Man deler dem op i individer hver med sin rettighed, og så er der ikke noget fællesskab, som samfundet skal respektere, for så har man ophævet det, der er grundlæggende for en familie, og man har handlet præcis som de totalitære samfund.

Jeg er altså skuffet over, at fru Anne-Marie Meldgaard ikke er enig med mig i, at man ikke kan acceptere det.

Kl. 12:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 12:59

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror nu nok, at mine børn ville være skuffede over det, hvis jeg stod her på talerstolen og fortalte, at jeg havde svigtet dem. Jeg tror ikke, der er nogen af dem, der føler sig svigtet, fordi de har haft en mor, der har været på arbejdsmarkedet, der har haft en karriere, hvor de har været en kærlig del af mit liv, men samtidig også – som hr. Søren Krarup ville sige – betalt en pris ved at blive passet andre steder. Sådan tror jeg ikke at de selv opfatter det. Jeg tror, at de er stærke, kloge mennesker, der godt kan se, at det vil de selv føre videre, og det kan jeg jo se at de gør.

Kl. 13:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og den næste korte bemærkning er fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:00

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo sådan, at når man har en dårlig sag, er det godt at prøve at lægge røgslør ud, og det var jo så det, fru Anne-Marie Meldgaard forsøgte med at beskrive fædrenes manglende rettigheder ude på arbejdspladserne, nemlig at de risikerer at blive fyret. Derfor vil jeg gerne spørge fru Anne-Marie Meldgaard: Er det ikke korrekt, at fædrene har nøjagtig den samme beskyttelse, som mødrene har ude på arbejdspladserne i den her sag?

Kl. 13:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 13:00

Anne-Marie Meldgaard (S):

Overordnet jo, men det er jo sådan i den her sag ligesom det er i så mange andre sager herinde: En ting er lovgivning, og en anden ting er, hvordan den bliver administreret ud på arbejdsmarkedet. Altså, jeg kunne godt give stribevis af eksempler, som jeg endda kunne navngive, på mænd, som ikke har de her rettigheder, som ikke tør håndhæve dem, fordi de ikke føler, at de har den lovpligtige ret til at gå ind og kræve 12 ugers barselorlov. Det er ikke kun arbejdsgiverens skyld – det medgiver jeg gerne – det kan også være en angst for at blive overhalet indenom i et karriereforløb, og derfor synes jeg det er vigtigt for os at sikre, at lige præcis de mænd, som måske har det svært på deres arbejdsplads med hensyn til at gå ind og forlange deres barselorlov, kunne komme med en lovsikret ret og sige: Jeg vil gerne holde min barselorlov.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Værsgo til hr. Jens Vibjerg for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:01

Jens Vibjerg (V):

Jeg glad for, at vi er helt enige om, at beskyttelsen skal være ens, og jeg har i hvert fald den opfattelse, at det at lovgive mod nogle holdninger i nogle hoveder ude på nogle arbejdspladser er meget svært. Der er det noget andet, der skal til. Noget af det kan man flytte ved hjælp af overenskomster og lignende.

Men jeg vil godt her i anden omgang stille et spørgsmål om den enlige mor, for som forslaget er udarbejdet, får barnet ikke mulighed for at have moren i det sidste kvartal, for det er man altså frataget. Når der ikke er en far i familien, er man frataget muligheden. Er det rimeligt, at den enlige mor på den led skal have langt mindre mulighed for samvær med sit barn, eller vi kan sige, at barnet skal have mindre mulighed for samvær med forældrene end i andre familier?

Kl. 13:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:02

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nej, det er ikke rimeligt, og sådan skal det heller ikke være. Men det er heller ikke rimeligt, at f.eks. medforældre, en medmor eller en medfar, ikke har den samme mulighed, og det er vi selvfølgelig åbne over for. Jeg gav også udtryk for i min tale, at det her var en genfremsættelse på de